

משה לקודוש ברוך הוא עד שנותן נפשו עליהם מן העולים הנה ומן העולים הבא, שחתוב (שם) ואם אין מהני נא מספרק אשר כתבת. אמר רבוי יוסי, מפאנן (תהלים ק) ויאמר להשmidtם לולי משה בחירות עמד בפרט לפניו.

אמר רבי יהושע, מה ראה נח שלא בקש רחמים על דורו? אמר בלבו, אולי לא אמלט, שחתוב (בראשית כ) כי אתה ראייתי צדיק לפניו בדור הזה, כלומר לפני הדור, ולפיכך לא בקש רחמים עליהם. אמר רבי אלעזר, אפילו כה היה לו לבקש רחמים על הוא מי שיאמר טוב על בניו, מניין לנו? מגדעון בן יואש, שלא היה צדיק ולא בן צדיק, ומשום שאמר טוב על ישראל, אמר לו הקודוש ברוך הוא (שו"ט ו) לך בכתף זה והושעת את ישראל מיד מכאן. מה זה בכתף זה? הטוב שאמרת על בני.

רבי אלעזר שאל את רבי שמعون אביו, הרי שנינו, בשעה שהעולים מתמלא בחטא בני אדם והדין יוצא, אוילו לאותו צדיק שנמצא בעולם, שהוא נהפס בחטא הרשעים בתחללה. איך נצל נח שלא נתפס בחטאיהם? אמר לו, הרי נאמר שרצה הקדוש ברוך הוא להוציא ממנה תולדות לעולם מותך הטענה. ועוד, שחררי הדין לא יכול לשולט עליו, משומש שהיה טמיר ונסתיר בפתחה והחיפה מהעין.

ובא וראה, בתוב (ענינה ב) בקש צדקה בקשי ענונה אולי הסתרו ביום אחר ה. וنم בקש צדקה, ונכנס לתוך הטענה ונסתיר ביום אף ה, ועל זה הדין לא יכול לשולט ולא קטרוג עליו. כאן נרמז לאוותם קדושים עליונים לדעת בסוד האותיות הקרויות העלינוות ההפוך של האותיות כ"ב להפוך את הארץ כתיב. בא אתה וכל ביתך. אותן הרשעים, ועל זה וייחדו מן

(תהלים ק"ו) ויאמר להשmidtם לולא משה בחירות עמד בפרט לפניו.

אמר רבי יהושע, מה ראה נח שלא בקש רחמים על דורו. אמר בלבו אולי לא אמלט דקתייב (בראשית ז) כי אתה ראייתי צדיק לפניו בדור הזה כלומר לפני הדור ולפיכך לא בקש רחמים עליהם. אמר רבי אלעזר אפילו כה היה למבעי רחמיין על עולם בגין דגניך אליה לדורך בריך הוא, מאן דיקמך טבא על בני. מנא לן מגדרון בר יואש דלא היה זכאי ולא בר זכאי ימושם דאמר טיבותא על ישראל, אמר ליה קדשא בריך הוא, (שו"ט ו) לך בכתף זה והושעת את ישראל מיד מכאן. מהו בכתף זה טיבותא דאמרת על בני. (עד כאן מההשתנות)

רבי אלעזר שאיל ליה לרבי שמעון אבוי, הוא תנין בשעתא דעלמא את מליליא חובי בני נשא ודינא נפק, ווי לההוא זכאה דאשתחב בעלמא דאייה אתחפס בחובי דחיביא בקדמיתא. נח אייך אשתויב דלא אתחפס בחובייהו. אמר ליה הוא אתחםך דקדשא בריך הוא בעא לאפקא מניה תולדין לעלמא מגו תיבותא. ותו דהא דינא לא יכול לא שלטה עליוי בגין דתורה טمير וגוני בתקה ואתפסיא מעינה. והא חז, כתיב, (צפניה ב) בקש צדק בקש ענוה أولי תפתרו ביום אף יי. ונח בקש צדק וועל בגונה דתיבותא, ואסתתר ביום אף יי. ועל דא דינא לא יכול לשולטאה ולקטרגא ליה. הכא אתרמי לאנין קדיש עליונין למנדע ברזא דאתון קדישין עלאין הפוקא דאתון כ"ב לאתמי לאנון חייביא. ועל דא וייחדו מן הארץ כתיב. בא אתה וכל ביתך.